

Obsah Genia LT

Vítejte v souboru Rada Genius LT! Pro získání rady pro některou z funkcí nástrojového panelu Genius LT, klikněte myší na příslušnou ikonu nástrojového panelu.

Existuje několik způsobů jak zavolat nápovědu Genia LT.

- Přímo z programu Genius LT tak, že kliknete kurzorem na některou z ikon Genia LT a stisknete klávesu F1.
- Můžete se pohybovat pomocí Kapitol Genia LT.
- Můžete se pohybovat pomocí Indexu Genia LT a vyhledávat slova podle vaší potřeby.
- Můžete vyhledávat klíčová slova pomocí standardního tlačítka funkce Vyhledej.

Kapitoly Genia LT

Genius LT je organizován do jednotlivých kapitol. Aby jste ji získali, klikněte na příslušný panel nebo odpovídající text.

- [osy](#)
- [konstrukční čáry](#)
- [pozice/kusovník](#)
- [rámček výkresu](#)
- [změna hladiny](#)
- [řízení hladin](#)
- [vytvoření parametrického návrhu a jeho použití](#)
- [normalizované součásti](#)
- [přepnutí mezi normami](#)
- [geometrické tolerance](#)
- [značky drsnosti povrchu](#)
- [značky svarů](#)
- [úpravy Genia LT](#)
- [odstraování závad Genia LT](#)
- [index](#)

Index

A

[Allen-head screws](#)
[array](#)

B

[balloon](#)
[bearing](#)
[bolt](#)

C

[calculation in text](#)
[calculation in variant](#)
[center holes](#)
[centerline](#)
[centerline cross](#)
[change layer](#)
[construction lines](#)
[Contents Genius LT main menu.](#)
[counter-bore](#)
[counter-sink](#)
[coupling variants](#)
[cross-hatching variant](#)

D

[dimension text size to scale factor](#)
[dimensioning variant](#)
[drawing borders](#)
[drawing elements supported by Genius Vario LT](#)

E

[error](#)
[excel parts list](#)
[external threads](#)

G

[Genius Layer](#)
[Genius LT main menu.](#)
[Genius LT overview.](#)
[Genius Vario LT Aids](#)
[geometrical tolerances](#)

I

[infopoint](#)
[inserting into variant](#)

L

[layer](#)
[layer change](#)

M

[main menu Genius LT](#)
[measurement](#)
[export or transfer](#)

variant
Microsoft Excel
Microsoft Word for Windows
MNU modifications
modifications to Genius LT
modifications to MNU files

N
nut

O
overview Genius LT.

P
parallel key
part number balloon
parts list
pin
position tolerance

R
restarting Genius LT
retaining ring
rivet
rules for variants

S
set-screws
shape tolerance
standard parts
standards changing between
surface texture symbol
symbol, creation of

T
text
calculation
variables
variant
through-hole
title block
creating your own
inserting
tolerances shape and position
tolerances geometrical
trouble-shooting

U
upd command

V
value table for variant
VAR file
variable in text
variant
calculation
coupling

cross-hatching
dimensioning
infopoint
rules for generation
text
value table

Vario
layer

W

washer
welding symbol
Windows
SYSTEM.INI
WIN32S
Word for Windows

Pøehled o programu Genius LT

Genius LT je navržen jako nástvba pro AutoCAD LT. Využívá stejnou strukturu nástrojových panelù jako Auto CAD LT.

- [osy](#)
- [konstrukèní èáry](#)
- [pozice/kusovník](#)
- [rámeèek výkresu](#)
- [zmìna hladiny](#)
- [øízení hladin](#)
- [vytvoøení parametrického návrhu a jeho použití](#)
- [normalizované souèásti](#)
- [pøepnutí mezi normami](#)
- [geometrické tolerance](#)
- [znaèky drsnosti povrchu](#)
- [znaèky svarù](#)

Témìø všechny v hlavním nástrojovém panelu otevírají další panely. Nìkteré z tìchto panelù (pøedevším norem) otevírají ještì další.

- [Obsah hlavního menu Genius LT](#)
- [Další informace o vlastnostech nástrojových panelù](#)
- [Restartování Geniua LT](#)

Speciální vlastnosti nástrojových panelů

Nástrojové panely jsou zvláště důležité a jsou vytvořené flexibilně. Každý z nich má možnost změny velikosti. To znamená, že pokud kliknete a držíte (levým tlačítkem myši) jeden z venkovních hraničních rohů, můžete dynamicky změnit velikost panelu. Například jestliže uchopíte panel 3 x 4, můžete jej změnit na 1x12 nebo 12x1 a umístit jej na horní nebo boční okraj obrazovky. Horní levý roh každého panelu obsahuje dvě tlačítka: rozepínáček a uzavírací symbol. Symbol rozepínáček je vlevo. Je to přepínač mezi rozepnutím a odepnutím. Pokud potřebujete provést několik operací z určitého panelu, můžete rozepnout panel tak, že bude stále na obrazovce; nemusíte tak stále otevírat panel k získání potřebného prvku. Pokud je panel odepnut, po zavolání funkce se uzavře (není již vidět). Samotný panel může být jednoduše přemístěn z místa, kde zrovna potřebujete kreslit, ať je rozepnutý nebo ne. Jednoduše klikněte a držte levým tlačítkem myši na horní část panelu a táhněte, kam jej chcete přemístit. V horním pravém rohu každého hlavního panelu Genia LT je tlačítko symbolu "minimalizuj". Kliknutím do tohoto rohu změní se panel Genia na ikonu - mimo plochu vašeho kreslení - ale bez uzavření nebo ukončení programu Genius LT. Dvojitým kliknutím na tuto ikonu získáte opět nástrojový panel zpět v původní velikosti. Tlačítko vedle symbolu rozepnutí v levém rohu je uzavírací tlačítko. Je to v podstatě standardní symbol pro uzavírání ve Windows; dvojitým kliknutím na toto tlačítko nástrojový panel zmizí z obrazovky. Abyste jej získali zpět, klikněte na ikonu, pomocí které jste jej získali poprvé.

Poznámka: Pokud potřebujete odstranit hlavní nástrojový panel Genia z cesty, ale předpokládáte, že jej budete ještě potřebovat, použijte symbol pro minimalizaci (pravý horní roh) místo symbolu uzavření (levý horní roh). Tímto udržíte aplikaci Genius LT v chodu.

Restartování Genia LT z AutoCADu LT

Restartování Genia LT z AutoCADu LT Pokud jste pracovali s Geniem/AutoCADem LT a náhodou jste dvakrát kliknuli na uzavírací symbol hlavního nástrojového panelu Genia LT (horní levý roh), máte možnost snadno restartovat Genius LT bez uzavření nebo ukončení práce s AutoCADem LT. Pokud stisknete a držíte tlačítko "ALT" a pak stisknete klávesu "TAB", zobrazí se uprostřed obrazovky okno a začne přepínat mezi všemi běžícími aplikacemi, které se zobrazují v tomto okně. Jakmile povolíte tlačítko "ALT", jste přemístěni to této aplikaci. Mezi aplikacemi které uvidíte, je AutoCAD LT, (pravděpodobně) AutoCAD přehled, Genius 16-do-32, (možná hodiny nebo jiné aplikace) a Správce programů. Pozor, Genius 16-do-32 není Genius LT; je to program, který umožňuje převádět běh 32-bitových aplikací Genia LT pod 16-bitový operační systém Windows. Požijte tedy této možnosti pro přepnutí do Správce programů, kde jednoduše dvakrát kliknete na ikonu Genia LT. Genius LT se spustí a automaticky se vrátí do vaší právě probíhající práce v programu Genius/AutoCAD LT.

Osy a osové kříže

Když vyberete tlačítko pro osy z hlavního nástrojového panelu Genia LT, objeví se panel pro kreslení os souměrnosti a osového kříže. Postupy vložení osy souměrnosti nebo osového kříže jsou v podstatě stejné. Nejprve vyberete, co chcete kreslit (jestli osu nebo osový kříž), ukážete myší první bod osy a zadáte její délku. Pokud vkládáte jednoduchou osu, můžete zadat také směr.

Osový kříž je kreslen vždy v závislosti na aktuálním souřadném systému.

Po bodu zadání specifikujícím délku osy máte dvě možnosti. Na příkazovém řádku pod výkresem se objeví:

<Faktor>/Posunutí

1. Faktor :

Délka je zadána vstupem z klávesnice nebo pomocí táhnutí myši, dokud není dosaženo požadované délky.

2. Posunutí :

V určitých případech je délka dána relativně k jinému objektu místo absolutní délky. Volba posunutí vám dovoluje použít aktuální délku dalších prvků (např. jiných částí návrhu) jako požadovanou délku osy.

Poznámka: Délka posunutí může být ukázána (oba konce objektu pro změnu měřítka) a potom zadána nová délka. Pokud je třeba použít osu s kratšími úseky čar, použijte hladinu 7a místo hladiny 7.

[Genius LT hlavní menu](#)

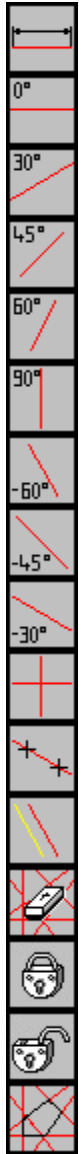
[Přehled o programu Genius LT](#)

Konstrukční čáry

Jaké typy k-čar můžeme získat

Na dalším obrázku vidíte hlavní panel konstrukčních čar.

Proč používat k-čáry?

Konstrukční čáry (k-čáry) představují důležitý nástroj pro snadné a rychlé kreslení složitých tvarů. K-čáry slouží i k přesouvání důležitých bodů do dalších pohledů.

Délka konstrukčních čar může být dána při jejich volání. Můžete kreslit konstrukční čáry, vytvořit z nich obrys a následně je smazat na dotek ikony v nástrojovém panelu. (Příkaz AutoCADu Zpět vám umožňuje zrušit poslední operaci.)

Volba kreslení obrysu vám umožní vytvořit křivku použitím konstrukčních čar a jejich průsečíků.

K-èáry mají svoji vlastní hladinu

Z ikony v hlavním nástrojovém panelu Genia LT, která je u nadpisu, otevøete další panel, kde naleznete k výběru množství funkcí pro vytváøení konstrukèních èar. Konstrukèní èáry jsou umístìny ve své vlastní hladinì (CLIN) a mohou být zamìny/odemìeny a smazány. Pokud k-èáry zamknete, mùžete s jejich pomocí vytvoøit obrys a následnì jej posunout jinam bez toho, že by jste posunuli k-èáry.

Jednotlivé položky pro operace s konstrukèními èarami jsou:

1. délka k-èar
2. k-èáry pod úhlem
3. křížení k-èar
4. zarovnání k-èar
5. rovnobìžné k-èáry v urèité vzdálenosti
6. smazání k-èar
7. zamykání/odemykání hladiny k-èar
8. kreslení obrysu pomocí k-èar

[Genius LT hlavní menu](#)

[Pøehled o programu Genius LT](#)

Délka k-èar

Délka k-èar - umožňuje kreslit konstrukèní èáry s pøednastavenou délkou zadanou z pøíkazového øádku.

konstrukèní èáry

K-ěáry pod úhlem

K-ěáry pod úhlem - fungují tak, že kreslíte konstrukční ěáry s pøednastavenými úhly. Pro jejich vložení do výkresu stačí pouze kliknout na ikonu a pak je umístit do vašeho výkresu. Pro kreslení konstrukční ěár pod jiným úhlem než vám nabízí, použijte volbu zarovnání k-ěar, která to umožňuje.

konstrukční ěáry

Zarovnání k-èar

Zarovnání k-èar - může být použito kdekoliv, kde se konstrukční èáry mohou vztahovat k nějakému tvaru nebo bodu urèitého objektu. Konstrukční èára je dána dvěma body, kterými prochází. Volba může být také použita k prodloužení již existující èáry.

konstrukční èáry

Rovnoběžné k-čáry v určité vzdálenosti

Rovnoběžné k-čáry v určité vzdálenosti - dovolují kreslit rovnoběžné konstrukční čáry v přednastavené vzdálenosti. Vzdálenost může být zadána buď z klávesnice nebo tažením do požadované vzdálenosti pomocí myši. Závěrečným krokem je kliknutí na té straně od původní čáry, kam bude rovnoběžka nakreslena.

Například: konstrukční čára má být vložena ve vzdálenosti 30 vlevo od vertikální úsečky. Po spuštění funkce z nástrojového panelu vyberte úsečku, ze které má být odvozena paralelní čára (P1). Potom zadejte vzdálenost rovnoběžky (v našem případě 30) a následně ukažte kliknutím myši stranu, kde má být rovnoběžka (P2) nakreslena. Nakreslí se konstrukční čára ve vzdálenosti 30 jednotek.

konstrukční čáry

Křížení k-čar

Rovnoběžné k-čáry v urèité vzdálenosti - dovolují kreslit rovnoběžné konstrukèní čáry v pøednastavené vzdálenosti. Vzdálenost může být zadána buď z klávesnice nebo tažením do požadované vzdálenosti pomocí myši. Závìreèným krokem je kliknutí na té stranì od pùvodní čáry, kam bude rovnoběžka nakreslena.

Napøíklad: konstrukèní čára má být vložena ve vzdálenosti 30 vlevo od vertikální úseèky. Po spuštìní funkce z nástrojového panelu vyberte úseèku, ze které má být odvozena paralelní čára (P1). Potom zadejte vzdálenost rovnoběžky (v našem pøípadì 30) a následnì ukažte kliknutím myši stranu, kde má být rovnoběžka (P2) nakreslena. Nakreslí se konstrukèní čára ve vzdálenosti 30 jednotek.

konstrukèní čáry

Smazání k-èar

Smazání k-èar - je další důležitou pomůckou pro tvorbu vašeho návrhu. Když je již váš výkres hotový a připravený k vykreslení na plotru nebo když již nepotřebujete používat konstrukčních èar ve vašem výkresu, smažete pomocí této funkce všechny entity (konstrukční èáry), které byly vytvořeny v hladinì CLIN.

konstrukční èáry

Zamykání/odemykání hladiny k-èar

Zamykání/odemykání hladiny k-èar - je důležité zvláštì po vytvoření obrysu (které popisuje další odstavec). Úèelem tohoto pøíkazu je zamknutí konstrukèních èar na místì pro nakreslení obrysu podél rùzných k-èar). Øeší problém, když chcete kopírovat, mazat nebo posouvat vytvořený obrys a chcete, aby konstrukèní èáry zùstaly na pùvodním místì. Pokud je nezamknete, budete táhnout konstrukèní èáry spolu s objekty, u kterých chcete provádìt s patøiènè operace.

konstrukèní èáry

Kreslení obrysu pomocí k-èar

Kreslení obrysu pomocí k-èar - Umožňuje vám nakreslení křivky mezi jednotlivými průsečíky konstrukčních èar. Je nastaven uchopovací režim "prùseèík". Když táhnete myší podél jednotlivých konstrukčních èar, Genius LT nakreslí nový obrys. Vytvořená entita je křivka, kterou můžete dále posouvat, otáèet, kopírovat apod. nebo s ní jednoduše manipulovat oddìlení od konstrukčních èar, ze kterých byla vytvořena. Protože je to křivka, umožňuje vám všechny možnosti editace křivky v AutoCADu LT.

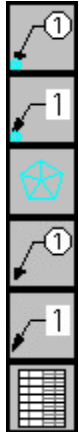

konstrukční èáry

Ěísla pozice

Zde můžete vidít nástrojový panel s ikonami pro tvorbu pozic Genia LT. Pokud na ni kliknete, objeví se následující panel.

Panel ěísel pozic vám nabízí několik možností jak mohou vypadat vkládané pozice a jednu volbu pro tvorbu externího souboru pro přípravu rozpisky.

[Genius LT hlavní menu](#)

[Pøehled o programu Genius LT](#)

Změna infobodů na na pozice

Nástrojový panel pro čísla pozic vám nabízí několik možností jak vložit označení pozice.

Postup pro přeměnu infobodů na jednotlivé pozice je následující:

- 1) Vyberte kliknutím, jak má vypadat pozice
- 2) Vyberte infobod, který chcete změnit na pozici. Doporučení: Pro lepší výběr použijte radii některou z krajních úseček infobodu než přímo střed.
- 3) Zadejte bod umístění čísla pozice.
- 4) Zadejte číslo pozice a stiskněte klávesu "ENTER".
- 5) Výzva "Do bodu" vám dovolí určit, kde bude umístěno číslo pozice. Čára začíná v místě infobodu (který zmizí) a končí v místě "Do bodu".
- 6) Je nakreslena pozice s odkazovou čarou a doprovodným textem, který jste zadali.
- 7) Informace z infobodu jsou přeneseny po pozice a mohou být editovány pomocí příkazu AutoCADu DIATR.

Když pracujete s touto funkcí, je užitečné přiblížit si prostor kolem infobodu pomocí příkazu ZOOM. Pokud se vám nepodaří vybrat přesně infobod, funkce skončí bez jeho přeměny na pozici.

Jediné omezení u této funkce je, že informace obsažené v infobodu nesmí překročit 70 znaků. Není to žádné omezení, kolik informací může pozice obsahovat, ale spočívá v konverzní rutině. Proto můžete informace obsažené v pozicích editovat příkazem DIATR a tím je doplnit.

Velikost čísla může být měřena také. Z příkazového řádku AutoCADu zadejte "SETENV". Potom napište "GENPOSSIZE". Budete vyzváni ke změně současné velikosti na novou, například "<1.0>2.0". V normě ISO, když je zadáno měřítko 1:1, tj. nastavení 1.0, rádius kroužku kolem čísla má velikost 7mm.

Vložení čísel pozic

Nástrojový panel pro čísla pozic vám nabízí několik možností jak vložit označení pozice.

Postup pro vložení pozice je následující:

- 1) Vyberte kliknutím, jak má vypadat pozice
- 2) V dialogovém panelu zadejte nebo zmiňte požadované informace
- 3) Zadejte bod umístění čísla pozice. Umístěte vynášecí čáru od součásti k pozici.
- 4) Informace jsou přeneseny do pozice a mohou být editovány pomocí příkazu AutoCADu DIATR.

Když pracujete s touto funkcí, je užitečné přiblížit si prostor kolem infobodu pomocí příkazu

ZOOM.

Vložení infobodu

Vložení infobodu provedete kliknutím na ikonu v nástrojovém panelu, zvolíte jeho umístění a v dialogovém panelu zadáte nebo změníte požadované informace (nebo později editovat pomocí příkazu DIATR).

Existuje několik důvodů proč Genius LT nevytváří pozice přímo při vkládání normalizovaných součástí. Genius LT umístí do vašeho výkresu infobody, které později před tvorbou kusovníku převedete na pozice. Proč? Protože nyní váš výkres ještě není úplný a vy ještě můžete přidávat nebo mazat další součásti.

Z infobodů však můžete čerpat veškeré další informace pro tvoření rozpisky (stejně jako až budou zadána čísla pozic), ale nejste ještě omezeni předdefinovaným pořadím číslování jednotlivých součástí. Můžete tak, když je již výkres vytvořený, volně nastavit jednotlivé součásti podle sortimentu (jako jsou šrouby, ložiska, kroužky a pod.) nebo podle umístění (podle směru hodinových ručiček a pod.) nebo jakkoliv podle vaší fantazie.

Navíc můžete umístit pozice jen jednou tak, jak vám vyhovuje jejich poloha na výkrese (tak, že je nepřekryje další vložená součást). Teprve když je váš výkres již hotový, umístíte jednotlivé pozice a jste tak uchráněni od neustálého přečíslování a změny umístění pozic.

Vytvoření rozpisky

Nemůžete vytvořit rozpisku bez toho, že by jste nejdříve změnili potřebné infobody na pozice. Jakmile však je váš výkres opozicovaný a potřebné informace doplněny (DIATR), je již vytvoření rozpisky jednoduchou otázkou .

Klikněte na ikonu v pravém dolním rohu nástrojového panelu pozice.

Vytvoří se standardní ASCII soubor v adresáři \ACLT. Bude mít stejné jméno jako je jméno vašeho výkresu, ale s příponou *.TXT.

Můžete ho prohlížet v jakémkoliv textovém editoru, jakým je třeba Poznámkový blok ve Windows. Je to prostě soubor, kde jednotlivé položky rozpisky jsou každá na jednom řádku a jednotlivé atributy jsou od sebe odděleny čárkou.

[Vytvoření rozpisky pomocí Microsoft Excel](#)

[Vytvoření rozpisky pomocí Microsoft Word for Windows 2.0](#)

[Vytvoření rozpisky pomocí Microsoft Word for Windows 6.0](#)

Vytvoření rozpisky pomocí Microsoft Excel

V této části si ukážeme, jak vytvořit rozpisku pomocí Microsoft Excel. Stejně tak je možno použít jakýkoliv jiný tabulkový kalkulátor nebo textový procesor k získání stejného výsledku.

Nemůžete vytvořit rozpisku bez toho, že by jste nejdříve zmínili potřebné infobody na pozice. Jakmile však je váš výkres opozicovaný a potřebné informace doplněny (DIATR), je již vytvoření rozpisky jednoduchou otázkou .

Klikněte na ikonu v pravém dolním rohu nástrojového panelu pozice.

Vytvoří se standardní ASCII soubor v adresáři \ACLT. Bude mít stejné jméno jako je jméno vašeho výkresu, ale s příponou *.TXT.

Můžete ho prohlížet v jakémkoliv textovém editoru, jakým je třeba Poznámkový blok ve Windows. Je to prostě soubor, kde jednotlivé položky rozpisky jsou každá na jednom řádku a jednotlivé atributy jsou od sebe odděleny čárkou.

Microsoft Excel vám dovoluje číst tento formát přímo a jednotlivé atributy automaticky vložit do správných sloupců kalkulátoru. V Excelu jděte na roletové menu "Otevřít soubor". Ve volbě "Text" zadejte, že položky jsou od sebe odděleny pomocí čárek. Otevřete váš soubor a Microsoft Excel již rozmístí do tabulky provede sám.

Jedinou úpravou může být odstranění jednoduchých uvozovek. Můžete také ještě odstranit nepotřebné prázdné sloupce. Zbytek závisí na vás.

[Vytvoření rozpisky pomocí Microsoft Word for Windows 2.0](#)

[Vytvoření rozpisky pomocí Microsoft Word for Windows 6.0](#)

Vytvoření rozpisky pomocí Microsoft Word for Windows 6.0

V této části si ukážeme, jak vytvořit rozpisku pomocí Microsoft Word pro Windows 6.0. Nemůžete vytvořit rozpisku aniž by jste nejdříve změnili potřebné infobody na pozice. Jakmile však je váš výkres opozicovaný a potřebné informace doplněny (DIATR), je již vytvoření rozpisky jednoduchou otázkou .

Klikněte na ikonu v pravém dolním rohu nástrojového panelu pozic.

Vytvoří se standardní ASCII soubor v adresáři \ACLT. Bude mít stejné jméno jako je jméno vašeho výkresu, ale s příponou *.TXT.

Můžete ho prohlížet v jakémkoliv textovém editoru, jakým je třeba Poznámkový blok ve Windows. Je to jednoduchý soubor, kde jednotlivé položky rozpisky jsou každá na jednom řádku a jednotlivé atributy jsou od sebe odděleny čárkou.

Microsoft Word pro Windows vám umožňuje číst takovéto textové soubory. Jedinou úpravou může být odstranění jednoduchých uvozovek.

Ve Wordu pro Windows 6.0 můžete vložit text do tabulky. Zvýrazněte prostě všechny text, který patří do tabulky. V roletovém menu Tabulka vyberte volbu "Text do tabulky". Otevřete roletové menu, kde jste vyzváni k zadání odílovače, v našem případě je to pomocí čárek (.). Klikněte na "OK" a Microsoft Word udělá zbytek.

Takto vytvoříte tabulku a zbývající práce již záleží na vás.

[Vytvoření rozpisky pomocí Microsoft Excel](#)

[Vytvoření rozpisky pomocí Microsoft Word for Windows 2.0](#)

Vytvoření rozpisky pomocí Microsoft Word for Windows 2.0

V této části si ukážeme, jak vytvořit rozpisku pomocí Microsoft Word pro Windows 2.0. Nemůžete vytvořit rozpisku aniž by jste nejdříve změnili potřebné infobody na pozice. Jakmile však je váš výkres opozicovaný a potřebné informace doplněny (DIATR), je již vytvoření rozpisky jednoduchou otázkou .

Klikněte na ikonu v pravém dolním rohu nástrojového panelu pozic.

Vytvoří se standardní ASCII soubor v adresáři \ACLT. Bude mít stejné jméno jako je jméno vašeho výkresu, ale s příponou *.TXT.

Můžete ho prohlížet v jakémkoliv textovém editoru, jakým je třeba Poznámkový blok ve Windows. Je to jednoduchý soubor, kde jednotlivé položky rozpisky jsou každá na jednom řádku a jednotlivé atributy jsou od sebe odděleny řádkou.

Microsoft Word pro Windows vám umožňuje číst takovéto textové soubory. Jedinou úpravou může být odstranění jednoduchých uvozovek.

Ve Wordu pro Windows 2.0 jste bohužel nuceni k trochu větší manipulaci pro získání potřebného formátu. Existuje však trik, jak toho dosáhnout snadněji. Word pro Windows 2.0 naete zvýraznit text do tabulky pomocí položky "Text do tabulky" v roletovém menu "Tabulka". Avšak vložit text do správných sloupců lze jen při oddělení pomocí tabulátoru, nikoliv řádek.

Je celkem snadné najít všechny řádky a nahradit je tabulátorem. Word pro Windows 2.0 však neumožňuje při nahrazování vložit znak tabulátoru. Tabulátor vás přesune na další položku v dialogovém okně místo vložení znaku.

Zde je trik, i když s trochou komplikací.

Na roletě menu je přepínač na označování odstavců. Klikněte na něj a uvidíte všechny mezerníky, tabulátory a značky konce odstavce. Pokud nevidíte tečky (.) mezi slovy označující mezeru, běžte na roletové menu Nástroje v položce Voby zapněte speciální znaky.

Zde je trik: Nyní, když vidíte všechny znaky, napište kdekoli v dokumentu označení tabulátoru. Měli byste uvidět šipku (,). Použijte myši právní na označení šipky. Stiskněte "CTRL" "C" ke zkopírování tohoto znaku do schránky. Nyní běžte v roletovém menu na položku vyhledávání/nahrazení. V poli vyhledávání napište řádku (,). Do pole pro nahrazení vložte ze schránky znak tabulátoru pomocí kláves "CTRL" "V". Nelekejte se, když tento znak nebude mít podobu šipky (,), ale je to skutečně tento znak. Následující obrázek ukazuje, jak by mohlo vypadat vaše dialogové okno.

Proveďte vyhledání první řádky. Nahraďte ji a uvidíte, že skutečně řádku (,) nahradila šipka (,). Nahraďte pak všechny řádky tabulátorem.

Nyní, když je text od sebe rozdělen tabulátorem, zvýrazněte text, který chcete vložit do tabulky a z roletového menu Tabulka vyberte položku Text do tabulky. Microsoft Word pro Windows 2.0 provede zbytek.

Když jsou data v tabulce, zbytek závisí na vás.

[Vytvoření rozpisky pomocí Microsoft Excel](#)

[Vytvoření rozpisky pomocí Microsoft Word for Windows 6.0](#)

Rámeèek výkresu a popisové pole

Rámeèek výkresu a popisové pole

(DIN 6771 T6, DIN ISO 5455)

Ve většinì pøípadù musí výkres obsahovat i rámeèek (rámec) a popisové pole. V Geniovi LT jsou k dispozici podle DIN i ÈSN.

Genius nabízí velikosti výkresu od A4 do A0 a mìøítka 10:1, 5:1, 2:1, 1:1, 1:2, 1:5 a 1:10. Velikost rámeèku a mìøítka mohou být jednoduše vybrány z roletového menu. Požadovaný rámeèek je pak vložen do počátku neboli nulového bodu (0,0,0) výkresu.

Samotný rámeèek leží v hladinì pojmenované "title" a tak mùže být dle potøeby zapnut nebo vypnut. Barvy mohou být definovány pro tuto hladinu nebo explicitnì pro každý prvek.

Vložení rámeèku a popisového pole

Spuštìní funkce rámeèku vyvoláte kliknutím na symbol rámeèku (uvedený nahøe) v nástrojovém panelu Genius. Otevøe se další panel s nabídkou výběru normalizovaných rámeèkù. Dvì z ikon v tomto panelu zapínají a vypínají rámeèek.

Z roletového menu vyberte velikost. Druhé roletové menu umožnuje specifikovat mìøítka výkresu. Další dialogové okno slouží k vyplnìní popisového pole (jeho atributù).

Všimìte si, že vložíte-li rámeèek poté, co jste nakreslili výkres, mùže být automaticky zmìnìn text kót, aby lépe odpovídal zvolenému mìøítka výkresu. Do pøíkazového øádku napište jen:

PØÍKAZ: kóty

Pak vyberte volbu "obnov". Na výzvu k výběru entit reagujte volbou "Vše". Ve výkresu dojde k automatické aktualizaci velikosti textu kót (kromì èísel pozic).

Kliknete-li na volbu "vypnout", bude hladina "title" zmražena (viz. obr. vlevo dole).

Pøi volbì "zapnout" se hladina rozmrazí a rámeèek se opìt objeví.

Vytvození vlastního rámeèku a popisového pole

Vytvoření vlastního rámečku a popisového pole

Vytvoření vlastního rámečku a popisového pole je velmi jednoduché. Všimněte si, že rámeček a popisové pole Genia LT se liší od rámečku a popisového pole plné verze softwaru Genius. Plná verze Genia má pro obě samostatné DWG soubory, zatímco Genius LT má jen jeden soubor obsahující jak popisové pole, tak rámeček výkresu.

Vlastní rámeček a popisové pole můžete pracně vytvořit kreslením DWG souboru od začátku s rámečkem a popisovým polem jaké potřebujete.

Nebo to lze udělat jednodušším způsobem. Můžete použít jeden z našich DWG výkresů jako šablonu a prostě zmínit jen to, co potřebujete. Rámečky s popisovým polem jsou v Geniu LT umístěny v adresáři \GENLT\ACLT. Mají název jako "GENLTA0.DWG", atd. POZOR! Není to, čím je Genius LT vybaven. Určitě není špatný nápad vytvořit nejprve kopie DWG výkresů s popisovým polem Genia.

Máte tři různé možnosti, jak zajistit, aby váš upravený DWG výkres s popisovým polem byl automaticky přístupný v nástrojovém panelu Genia LT.

- (1) Hrubý způsob (a nedoporučený, ale nejrychlejší) je provedení změn a jejich uložení přímo zpět do výkresu GENLTA?.DWG. Tímto ztratíte původní dodané výkresy, pokud jste je předtím nezáložovali.
- (2) Druhý způsob a nejrychlejší (pokud máte jen jednu variantu) je uložit jej do souboru \GENLT\ACLT\GENUSER.DWG. Všimnete si, že vstup USER je už z roletového menu přístupný.
- (3) Pružnější způsob (ale namáhavější) je vytvořit váš výkres rámečku s popisovým polem a zavolat jej kdykoli potřebujete. Uložte jej do adresáře \GENLT\ACLT. Nyní zavolejte jeden z vašich spolehlivých textových editorů pro editaci souboru GENLTA.MM v adresáři \GENLT.

Při editování GENLTA.MM budete potřebovat najít řádek začínající "***genformat". Uvidíte něco takového:

```
**genformat  
[(genmsg genlt 13)]  
[A0]genlta0;  
[A1]genlta1;  
[A2]genlta2;  
[A3]genlta3;  
[A4]genlta4;  
[User]genuser;
```

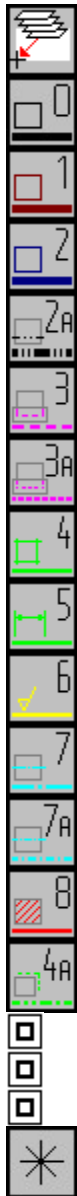
Na konec této části prostě přidejte vstupy souboru vašeho vlastního roletového menu do hranatých závorek "[]" následovaných jménem DWG souboru. Jakmile máte přidáné vaše vstupy, vraťte se do DOSu a spusťte dávkový soubor COPYACLT.BAT.

```
C:\GENLT\ACLT> copyaclt
```

Tento dávkový soubor vám vytvoří příslušné MNU soubory. Když přičti spustíte Genius LT, vstupy pro vaše rámečky budou v roletovém menu přístupné .

Zmìna hladiny

Pomocí funkce Zmìna hladiny je možné pøesunout vybrané objekty z jedné hladiny do druhé. Hladiny jsou důležitou vlastností zdokonalující program, neboť umožňují lépe spravovat objekty ve vašem výkresu. Popis hladin

Funkce zmìna hladiny mùže být spuštìna z hlavního panelu Genia. Je-li odstartována, potøebujete vybrat objekty, jejichž hladina má být zmìnìna. Program vás vybídne (prùbìžnì) výzvou "Vyberte objekty", dokud nestisknete klávesu ENTER. Jakmile máte vybráno, jste požádáni o novou hladinu. V tomto okamžiku máte dvi možnosti pro umístìní objektù do nové hladiny.

1. Zadání hladiny z klávesnice:

Pøi zadávání hladiny z klávesnice napište její èíslo a stisknìte ENTER. Objekty budou umístìny do

této hladiny.

2. Výbìr hladiny z nástrojového panelu:

Nástrojový panel Genius dovoluje otevøít další panely a pøipnout je na obrazovku. Pracujete-li s hladinami, doporuèujeme vám používat tento způsob (pøepínaè je vždy v levém horním rohu nástrojového panelu) a nechat si panel s hladinami otevøený na obrazovce. Po výbìru pøíslušných objektù jednoduše kliknete na patøìnou hladinu. Objekty jsou pak automaticky umístìny do této hladiny.

[Hladiny Varia](#)

[Genius LT hlavní menu.](#)

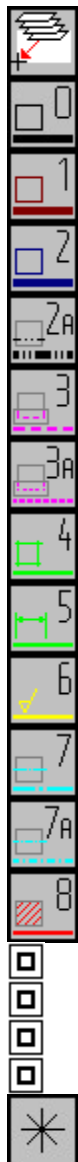

[Pøehled o programu Genius LT.](#)

Genius Hladina

Genius LT vám poskytuje výkonné funkce pro práci s hladinami. Účelem hladin ve vašem výkrese je umožnit efektivnější vytváření strojních výkresů. Například, protože všechny normalizované součásti (jsou-li vloženy jako blok) jsou vykresleny v hladině normalizovaných součástí ("_0"), je možné tuto hladinu "zmrazit" (všechny elementy v této hladině skrýt), takže můžete mnohem snadněji kótovat nebo manipulovat s ostatními elementy na výkrese. Zmrazená hladina může být později zapnuta a elementy se opět objeví.

Kdykoli začnete kreslit nový výkres, Genius LT nastaví strukturu hladin, která uspořádá potřebné typy čar a způsoby zobrazení pro strojírenství. Z tohoto důvodu, když začínáte nový výkres, nemusíte specifikovat žádné zvláštní hladiny; dále, vaše výkresy jsou kompatibilní navzájem i s výkresy z plné verze Genia.

Většina funkcí Genia LT pracuje automaticky s odpovídající správnou hladinou.

Šrafování je vždy v hladině 8. Hladiny 3 a 3A (skrýté hrany), a 7 a 7A (osy) jsou pro speciální

případy.

Funkce změna hladiny umožňuje přesunout objekt z jedné hladiny do druhé. Tato funkce umožňuje snadněji vybrat hladinu z klávesnice.

1	Obrysová hladina	tmaví červená
2	2 je obrysová hladina	modrá
2A	2A je rozbitá (čárkovaná)	bílá
3	3A je pro neviditelné hrany	magenta
3A		
4	4A je pomocná čára	zelená
4A	"fantom"	
5	Kótovací	zelená
6	Kótovací	žlutá
7	Osy	cyan
7A		
8	Šrafy {XE "HLADINA8"}	červená
CLIN	Konstruktivní čáry	tmaví červená

Pro odpovídající hladinu má barva tloušťku čáry určenou přiřazením v konfiguraci vašeho plotru.

Barva	Pero (0.25,- 0.35,-0.5)	Tloušťka čáry
1 červená	3	0.25mm
2 žlutá	2	0.35mm
3 zelená	3	0.25mm
4 cyan	3	0.25mm
5 modrá	1	0.50mm
6 magenta	3	0.25mm
7 bílá	1	0.50mm
9 tmaví červená	1	0.50mm

Hladiny je možné ovládat pomocí nástrojového panelu. Vyberte položku hladina. Tím otevře další nástrojový panel Genia LT a ukáže hladiny, které jsou k dispozici.

DWG

V nástrojovém panelu jsou zobrazeny ikony všech výše popsaných hladin: šrafy, osy, kóty, atd. Právě pro ovládání hladin z tohoto nástrojového panelu Genia LT je velmi užitečná funkce přepnutí. Často, když upravujete svůj výkres, potřebujete ponechat nástrojový panel otevřený, abyste mohli rychle vybírat a přesouvat jednotlivé prvky do příslušných hladin.

Objekt může být nakreslen v jiné hladině, než má být a vy jen kliknete na odpovídající hladinu v nástrojovém panelu a pokračujete v kreslení.

Jak vytvořit novou hladinu

AutoCADovská funkce HLADINA použitelná ze stavového řádku vám otevře dialogové okno, kde můžete vytvořit novou hladinu. Chcete-li tuto novou hladinu používat pro všechny nové výkresy, pak by měla být uložena v souboru ACAD.DWG.

Na tuto novou hladinu můžete přepínat příkazem "nastav" nebo výběrem hladiny ze řádkového menu ve stavovém řádku.

Určení aktuální hladiny

Kreslit můžete pouze v té hladině, která je aktivní. Aktivní hladina je zobrazena na stavovém řádku v řádkovém menu.

Zmìna hladiny objektu

V hlavním panelu Genia LT je umístìna ikona pro zmìnu hladiny. Je to jednoduché: kliknout na ikonu, vybrat objekt(y) a pak hladinu. [Zmìna hladiny](#)

Kde jsou hladiny uloženy?

Jak již bylo uvedeno, hladiny jsou uloženy v souboru ACAD.DWG. To je ten soubor, který se otevøe, kdykoliv zavoláte "nový výkres".

[Hladiny Varia](#)

[Genius LT hlavní menu](#)

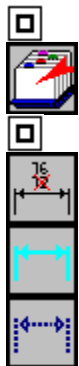
[Pøehled o programu Genius LT](#)

Parametrizace (Vario)

Parametrizace Genia LT dovoluje vytvářet návrhy proměnných velikostí a tvarů. Ty mohou být v AutoCADu uloženy jako DXF soubory a mohou být použity i v jiných CAD systémech.

Parametrizace Genia může být vyvolána z hlavního nástrojového panelu Genius LT, jak je vidět níže.

Parametrizace umožňuje vytvořit skupinu podobných/příbuzných součástí rychle a efektivně. Jakmile je nakreslen a okótován základní výkres (šablona) pomocí parametrického kótování (které používá proměnné místo pevných čísel), tvorba skupiny dceřinných výkresů součástí se snadno provede vložením správných hodnot proměnných.

Hlavní nástrojový panel parametrizace sestává ze šesti částí navržených výlučně pro manipulaci s parametricky generovanými prvky: databáze, pomůcky, hladiny, změna kóty, přidání viditelné kóty a přidání skryté kóty.

Existují dva základní kroky pro přidání entity do parametrické databáze:

1. Vytvořte výkres nebo část výkresu, jenž má být uložena do DXF souboru. Je-li to použitelné, může být vhodně okótován a před vložením do DXF souboru pomocí VARIO funkcí rozložen do hladin.

2. Vytvořte záznam v parametrické databázi a odkazy vztahující se k DXF souboru.

[Pravidla pro vytváření základních návrhů](#)

[Prvky výkresu podporované parametrizací Genia](#)

[Hladiny varianty](#)

[Šrafování varianty](#)

[Tvorba polí ve variantě](#)

[Kótování varianty](#)

[Operace kalkulátoru ve Variu](#)

[Export a přenos rozměrů prvků](#)

[Ovládání textu kóty](#)

[Umístění textu ve výkresu varianty](#)

[Vložení vkládacího bodu](#)

[Editování charakteristik varianty](#)

[Uložení výkresu varianty](#)

[Databáze Varia](#)

[Tabulka hodnot varianty](#)

Genius LT hlavní menu

Pøehled o programu Genius LT

Databáze Varia

Parametrizace spravuje skupinu součástí v databázi stejným způsobem jako je spravována databáze normalizovaných součástí. V další části ukazuje dialogový panel základní příklady jak jsou zde vedeny variantní návrhy. Pro jednoduchost ukazuje příklad jen dvě položky. Velmi rychle a pohodlně můžete přidat podle potřeby nové údaje. Kromě toho struktura databáze může být hierarchická, což znamená, že můžete pro lepší organizaci práce vytvořit menu a podmenu.

dialogový panel tabulky hodnot
vložení
databáze
nový prvek

Hlavní dialogový panel databáze

Struktura databáze může být hierarchická, což znamená, že můžete pro lepší organizaci práce vytvořit menu a podmenu.

Funkce v hlavním dialogovém panelu jsou:

Vyvolání návrhu variant

Podstatou funkce hlavního dialogového panelu je volání variant návrhu. To je provedeno kliknutím na vstup ve výběru, tak jako zvýrazněný prvek nahore, a kliknutím na "OK". Rychlejší způsob je dvojitě kliknutí na vybrané položce.

Výkresy v databázi jsou uloženy jako DXF soubory. Když je návrh vybrán, jste vedeni přes několik dalších dialogových panelů popsaných dále v této kapitole.

Přidání nových variant nebo menu

Postup přidávání nové varianty je popsán dále v této kapitole. Byl-li již výkres vytvořen v AutoCADu, v příslušných hladinách a s patřičnými rozměry, a byl-li uložen ve formátu DXF, pak je zařazení prvku do databáze jednoduché. Je to jen otázka zařazení vstupu do databáze a určení cesty, kde se tento DXF soubor nachází.

Změna položky v databázi

Údaje, které se v databázi vztahují k variantnímu výkresu, mohou být změněny. Avšak, aby byl výkres změněn, je třeba tento aktuální DXF soubor otevřít a editovat.

Vymazání položky z databáze

Údaje v databázi mohou být vymazány. Avšak aktuální výkres uložený v DXF souboru není vymazán automaticky. To vám umožní přesouvat výkresy v hierarchii databáze.

Opuštění menu databáze

Klávesa ZPĚT umožňuje návrat do předchozího menu.

Dialogový panel tabulky hodnot database

Jakmile vyberete výkres z hlavního dialogového panelu databáze a odpovídajícího submenu, objeví se následující dialogový panel.

Účelem tohoto dialogového panelu je umožnit vám vybrat jeden z výkresů, které mají předdefinované hodnoty. (Další informace o předdefinovaných hodnotách viz kapitola popisující VAL soubory). Zde je také možné změnit hodnoty výkresu.

Omezení při hledání v databázi

Pokud jste měli několik předkótovaných výkresů v určitém menu a neviděli jste, který z nich použít, můžete použít omezení vyhledávání v databázi. Nastavení filtrů prvků pro dlouhé a obsáhlé tabulky hodnot zrychlí vyhledávání správného výkresu.

Za tím účelem můžete vybrat parametr prvku a pak zavést požadované porovnávací podmínky "=", "<=" a ">=" s příslušnou hodnotou. Klávesa TAB vás přenesení do dalšího menu.

Prohlížeč snímků

Když jste v databázi a hledáte součásti, v dialogovém panelu je zobrazen snímek příslušné součásti. Je-li snímek příliš malý pro rozeznání od ostatních prvků databáze nebo potřebujete-li si prohlédnout aktuální kóty, ke kterým se vztahují proměnné, můžete kliknout na snímek a získat tak jeho zvětšený pohled v jiném okně. Toto okno lze zvětšovat jako každé jiné Windowsové okno vlečením za rohy.

Vložení prvku z databáze

Jakmile byla součást z databáze vybrána a odsouhlasena, parametrizace Genia automaticky začne provádět postupy pro vložení součásti. Pokud nebyl v návrhu součásti přesně určen nějaký parametr, prostřednictvím dialogového panelu jste vyzváni, abyste jeho hodnotu zadali.

Rovněž, je-li součást symetrická, jste dotázáni, mají-li být osy vykresleny či nikoliv. Posledním krokem před vložení parametrického návrhu do vašeho výkresu je dotaz, jak má být prvek vložen.

Dialogový panel nového prvku databáze

Proto, abyste umístili do databáze prvek, pro nějž jste vytvořili a uložili DXF soubor, zavolejte databázovou funkci z nástrojového panelu VARIO.

Otevře se hlavní dialogové okno databáze. Tlačítko "Nový" vám umožňuje přidat do databáze prvek nebo podmenu.

Po volbě "Nový" se otevře následující dialogové okno. Pro přidání pouze jednoho výkresu na aktuální úrovni vyberte položku "Varianta". Pro přidání submenu vyberte položku "Submenu".

Pokud jste dodrželi konvenci názvů pro pohledy výkresu, stačí zadat jen název souboru (bez "podtržítka-písmeno") a vyberte položku podmenu. Podmenu pak bude obsahovat všechny pohledy tohoto výkresu.

Při přidávání nového záznamu do databáze jsou procedury pro tvorbu nové varianty velmi podobné tvorbě nového podmenu.

Přidání nového prvku do databáze

Pro náš účel přidejme jen nový vstup. Ujistěte se, že je "varianta" vybrána a pak napište popis nového vstupu. Cestu pro variantu nezádávejte, protože Genius LT automaticky vyhledává DXF soubor v adresáři USER pod hlavním adresářem Genia LT.

Jakmile máte zadáno příslušné jméno (DXF), jste vráceni zpět do menu varianta.

Všimněte si, že, je-li váš nový záznam zvýrazněn, je zobrazen snímek výkresu, aby také pomohl při výběru správné součásti. Je to jeden způsob, jak zkontrolovat, že jste přidali prvek do databáze správně.

Je-li záznam v databázi, je to jen otázka jeho zvýraznění, odsouhlasení (OK) (doplňování příslušných hodnot varianty) a specifikování bodu vložení, abyste jej vložili do výkresu.

Vytvoření podmenu databáze

Jak již bylo vysvětleno, procedura pro vytvoření podmenu v databázi je velmi podobná tvorbě prvku databáze. Z hlavního menu vyberte "Nový".

Ujistěte se, že volba submenu je zapnuta, uveďte popis a klikněte na OK.

Popis, který jste vložili, se stane názvem submenu, viz zvýrazněná položka na obrázku dále. Dvojitým kliknutím na název podmenu vás přenesou do prázdné obrazovky, kam můžete přidat nový prvek.

Kliknutím na tlačítko "Zpět" se dostanete v hierarchii nahoru a pokud to budete opakovat, dostanete se zpět do úrovně kořene.

DIMPOSREQ

Dialogový panel pro souměrné čáry, vložené bloky, okótování součástí a vložení infobodu.

Dialogový panel pro vstupy do database

Pokud nejsou zadány všechny hodnoty pro proměnné návrhu, tento dialogový panel se objeví (opakovaně) dokud nebudou zadány všechny hodnoty proměnných.

Hladiny Varia

Než se plně pustíte do vytváření parametrického výkresu, měli byste se trochu seznámit s používáním hladin zvláště pro parametrizaci Genia. V parametrickém Geniu je vám pro kreslení základního návrhu nabídnuta řada standardních hladin.

Tyto hladiny jsou uspořádány tak, aby co nejlépe splnily požadavky pro kreslení a navrhování technických výkresů. Ačkoliv jsou tyto hladiny jiné, než jsou standardní hladiny Genia, při generování varianty jsou hladiny Genius VARIO automaticky konvertovány na hladiny Genia.

Je zde mnoho důvodů, proč má parametrizace Genia svou vlastní množinu hladin. Nicméně hlavním důvodem je to, že základní návrh může mít definované funkce tak, že neovlivní entity na jiných hladinách. Například, kóty mohou být v základním návrhu určeny tak, že se ve výsledné verzi neobjeví. Funkce pole okopíruje všechny prvky do dané hladiny. Rovněž je nutné, aby šrafy ve variantě byly ve stejné hladině jako hranice šrafované oblasti.

Následuje popis všech hladin parametrizace Genia. Pověšměte si, že tyto a pouze tyto hladiny mohou být použity při tvorbě základního návrhu. I kdyby byla úsečka z jiné hladiny přesunuta do hladiny základního návrhu, nemůže být vložena do generovaného výkresu varianty; je-li vložena, nebude uznána jako součást bloku.

Úsečka nebo prvek může být přesunut z jedné hladiny do druhé pouhým vybráním elementu a pak příslušné ikony v nástrojovém panelu hladin parametrizace Genia.

BV1 a BV2 jsou hladiny používané pro většinu entit (prvků). (BV je zkratka z německého "breite Vollinien"; volně přeloženo "silné plné čáry").

Typické je jejich použití pro obrysy a neviditelné hrany tělesa. Speciální funkce, jako je pole nebo šrafování, využívají také tato označení hladin. Například pro šrafování uzavřeného obrysu musí všechny hrany obrysu ležet v BV1 nebo v BV2. Podobná funkce varianta - pole bere všechny entity na BV1 nebo BV2 a kopíruje je, jak je zadáno.

DV1 je hladina jejíž zkratka pochází z německého "dünn Vollinien", což znamená "tenké plné čáry".

Hladina VDT (zkratka z německého "Verdecktelinie", česky "zakrytá čára") je hladina pro skryté nebo protažené hrany atd. ve vytvořeném výkresu varianty. Skryté čáry jsou určeny tím, kde se obrysy protínají a překrývají.

SY1 je hladina použitá pro osy souměrnosti ("symetrie"), které se mají také objevit ve vytvořeném výkresu varianty. Osy, které se neobjeví ve výsledném výkresu, musí být v hladině SY0.

BM1 a BM0 znamená německy "Bemaßung" což volně přeloženo znamená "kóty". Toto jsou hladiny, kde jsou umístěny všechny rozměry základního návrhu. Podobně jako u SY1 a SY0 má-li se objevit text s rozměry v generovaném výkresu varianty, je umístěn v hladině BM1; jinak, je-li to pouze pro definování varianty, je umístěn v hladině BM0.

Všimněte si, že při kótování prvku má mít vynášecí čára pro text dostatečnou vzdálenost mezi textem kóty a kótovaným prvkem, aby se vešel i největší očekávaný prvek. Jinými slovy, délka vynášecí čáry se nemění, zatímco kótovaný prvek může změnit délku i šířku.

Hladina HA1 je použita pro definici šraf (Hatch). Když definujete šrafování pro parametrizaci Genia, vyberete BV1 nebo BV2 jako zdrojovou hladinu pro obrysové hrany. Avšak cílová hladina pro šrafy je HA1.

Následující tabulka shrnuje informace o hladinách parametrizace Genia. Navíc ukazuje, jakou barvu má která hladina, její typ čáry a co kam Genius LT konvertuje.

Hladina	Popis hladiny	Barva	Typ čáry	Hladina a vložený blok	Hladina a vložení ne-bloku
BV1	Plná silná	černá/bílá	Plná	_0	*0
BV2	Plná silná	červená	Plná	_0	*0
DV1	Plná tenká	zelená	Plná	_5	*5
VDT	Skryté hrany (čárkovaná)	magenta	GEN3	_3A	*3A
SY1	Osy souměrnosti (čerchovaná)	cyan	GEN7	_7A	*7A
SY0	Osy souměrnosti (čerchovaná)	modrá	GEN7	-----	*
BM1	Kóty	cyan	Plná	_5	*5
BM0	Kóty	modrá	GEN7	-----	*
HA1	Šrafy	červená	Plná	-8	*8

- Když se podíváte na konverzi hladin uvedenou v tabulce, je důležité poukázat na dva body.
- (1) Hladiny SY0 a BM0 jsou určeny pro pomoc při tvorbě základního návrhu a nejsou potřebné při generování variant. Z tohoto důvodu zde není konverze hladin.
 - (2) Konverze hladin parametrizace Genia má dva různé výsledky, závislé na tom, zda je či není vybráno vložení v bloku. Je-li vybráno, je použita konverze hladin zobrazená v tabulce. Pokud není vybráno vložení v bloku, prvky varianty jsou vloženy individuálně, proto je v tabulce hvězdička (*).
Tedy pro většinu tvořených variant je pravděpodobně nejlepší vložit variantu jako blok. Budete mít ještě možnost blok v AutoCADu rozložit, o tom však později. Ale, vložíte-li variantu jako blok, konverze hladin se provede automaticky.

Hlavní menu parametrizace

Hladiny Genia

Kótování varianty

Aby byly správně poznány kóty varianty, musí být kótovací proměnná BEMASSO zapnuta (nastavena na ano). Když to provedeme, asociativní kótování AutoCADu je zapnuto. Proměnná TEXTEVAL musí být vypnuta. Kótujete-li pomocí menu Genius parametrizace, tyto proměnné jsou automaticky nastaveny dle potřeby.

Pokud by měly být rozměry (kóty) komponent variant proměnné, text s absolutními hodnotami kót musí být přepsán jménem proměnné nebo vzorcem.

Všimněte si při umístění vynášecí čáry pro text kóty, že její velikost se během změny kótovaných elementů nemění. Přesněji, vzdálenost mezi textem kóty a kótovaným prvkem zůstává taková, jakou si ji nastavíte. Například, použijete-li šikmou kótu na okótování vnějšího zakřiveného tvaru, ujistěte se, že vynášecí čára pro text poskytuje dostatečný prostor pro předpokládaný největší zakřivený tvar. Jinak může text kóty skončit za nebo přímo na zakřiveném tvaru (místo vně, jak je požadováno).

Genius LT nabízí následující možnosti pro kreslení viditelných kót: horizontální, vertikální a šikmé. "Viditelné" znamená, že když vložíte váš návrh do výkresu a zvolíte automatické okótování, tak právě tyto kóty budou použity. Všimněte si, že pokud změníte velikost součásti, velikost odkazových čar se nezmění.

Genius LT nabízí následující možnosti pro kreslení neviditelných kót: horizontální, vertikální, šikmé, průměru, poloměru a úhlu. "Neviditelné" znamená, že tyto kóty jsou použity k pomocné definici tvaru během generování součásti, ale nejsou důležité pro součást, která bude vložena do výkresu. Takže pokud zvolíte nebo nezvolíte automatické okótování, tyto kóty nebudou zobrazeny.

Pokud již byla součást okótována, ale je ji změnit, pak je možno použít právě tento nástroj.

Horizontální a vertikální kóty

Horizontální a vertikální kóty jsou standardním typem kót. Kdykoli je to možné, používejte tyto kóty. Radius nebo průměr kružnice však nemůže být kótován těmito dvěma typy kót.

Šikmé kóty

Šikmé kóty umožňují kótovat šikmé objekty. Při použití šikmých kót musí být vždy zadán úhel.

Kótování úhlů

Kótovat úhly je možné, ale tyto kóty nemohou být zobrazeny v generované variantě. Tato funkce je primárně určena pro podporu tvorby základního návrhu a k určení geometrie generované varianty.

Poznámka: Kóty úhlů musí být vždy složeny z horizontálních nebo vertikálních čar nebo z kóty jiného úhlu.

Kóty poloměru a průměru

Lze provádět kóty poloměru a průměru. Kóty v generované variantě však nemohou být zobrazeny. Tento nástroj je použit primárně pro vytváření základního návrhu a geometrie generované varianty.

Při použití těchto nástrojů musí být definován střed oblouku nebo kružnice.

Poznámka: Poloměry, které jsou stejné v základním návrhu, jsou stejné i v generované variantě.

Automatické kótování

Kóty (HOR, VER, ŠIK) jsou vloženy do generované varianty automaticky po určení tvaru, je-li to vyžadováno. Abyste toho dosáhli, prostě odpovězte na výzvu během vkládání bloku.

Kóty v základním návrhu musí ležet v hladině kót, BM1.

Abyste umístění nových kót mohlo být vypočítáno, definování body kóty musí ležet na koncových bodech prvků nebo na průsečících pomocných čar kót.

Důležité: Délka pomocné čáry první kóty bude stejná jak v základním návrhu, tak i v generované variantě.

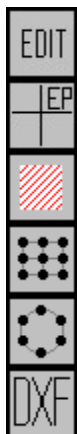
- [Tabulka hodnot varianty](#)
- [Export a přenos rozměrů prvků](#)
- [Ovládání textu kóty](#)
- [Umístění textu ve výkresu varianty](#)

Možnosti tvorby výkresu podporované paramerizací Genia

Genius LT nabízí při tvorbě základního návrhu možnosti, které můžete vidět na následujícím obrázku.

Šrafování varianty

Tvorba polí ve variantě

Kótování varianty

Vložení vkládacího bodu

Editování charakteristik varianty

Uložení výkresu varianty

Vložení vkládacího bodu

Jediným povinným prvkem, který musí být obsažen ve výkresu základního návrhu, je bod vložení nebo vkládací bod (EP jako Entry Point). Bod vložení je základnou pro veškeré kóty i nakreslené prvky. Je to také prvek, který je uchycený ke kurzoru umožňujícímu jej vléci po výkrese. Jelikož se jedná o velmi důležitý odkazový bod, **UJISTĚTE SE, ŽE LEŽÁ NA PRVKU VÝKRESU**, nejlépe blízko nějakého koncového bodu.

Bod vložení naleznete v nástrojovém panelu pomůcky VARIO.

[Hlavní menu parametrizace](#)

Pravidla pro vytváření základních návrhů

V dalších částech je vysvětlen význam použití hladin při tvorbě základních návrhů. Nyní chceme podrobněji přistoupit k dalším možným věcem.

Protože základní návrh je poněkud složitější, než vytváření normálního výkresu a naneštítí vám dává mnoho cest, které mohou být špatné, stanovili jsme zde několik pravidel, aby tento proces probíhal hladce.

Počet pravidel je minimální, aby vám dal co největší volnost při tvorbě základního návrhu. Budete-li mít tato pravidla na paměti při tvorbě návrhu, měli byste dostat výsledky, které si přejete.

Pravidlo 1: Identické souřadnice

Body v základním návrhu, které mají stejnou x-ovou souřadnici, budou mít stejné x-ové souřadnice ve vytvořené variantě. To se týká také y-ových souřadnic.

To znamená, například, že horizontální nakreslená čára bude vždy v generovaném výkresu nakreslená horizontálně. Chcete-li mít výsledné přímky šikmé, musí být šikmé i v základním návrhu.

Všimněte si, prosím, že středy kružnic a oblouků se také řídí tímto pravidlem. Nerýsujte středy na prodloužení čar, pokud to není vaším přáním.

Pravidlo 2: Tečky kružnic

Tečky k radiu budou tečkami také ve výsledku, pokud není něco jiného vyžadováno během zadání rozměru/velikosti.

Pravidlo 3: Radii

Poloměry, které jsou stejné v základním návrhu, budou stejné i ve výsledné variantě.

Všimněte si, že se to týká také průměru kružnice. Narýsujete-li kružnici o průměru 10 a oblouk s poloměrem 5, pak oba tyto prvky mají stejné poloměry. Jsou-li oba prvky okótované odlišně, pak výsledek nemusí být předvídatelný. Proto, kreslete poloměry různé, jestliže výsledek má také mít různé poloměry.

Pravidlo 4: Neokótované body

Body, které nejsou okótovány, jsou nastaveny na své původní souřadnice nebo jsou určeny hraničním prvkem. V případě úseček lze počítat jen jeden bod; ostatní parametry jsou určeny délkou úsečky a původním úhlem.

Pravidlo 5: Vytváření kóty

Kótování má být provedeno tak, aby kóty na sebe navazovaly a začínaly ve vkládacím bodu. To znamená, že kóty nemohou jen prostě označovat prvky výkresu, protože to vede k špatným závěrům.

Pravidlo 6: Šikmé kóty

Při šikmém kótování se doporučuje provádět kótování s výběrem objektu. To znamená, že po kliknutí na symbol parametrického kótování v Geniovi a čekání na zprávu z příkazového řádku stisknete ENTER pro aktivaci výběru objektu. Pak vyberte objekty, kterých se to týká (vlečte přes ně okno). Jinak, nedostanete-li kótu přesně na správné místo, nebude Geniem LT správně poznána.

Při provádění šikmé kóty musí být zadán také úhel a to i když se úhel nemění.

Pravidlo 7: Rotace variant

Kótováním variantám není povoleno otáčení. Pokud se tak stane, kóta nemusí být parametrizací Genia správně poznána. Jinými slovy, před okótováním otočte variantou do příslušné polohy. Navíc, otočíte-li variantu, vertikální a horizontální kóty již neodpovídají (dokonce přestože mohou vypadat vertikální nebo horizontální); místo toho použijte šikmé kótování.

Hlavní menu parametrizace

[Prvky výkresu podporované parametrizací Genia](#)

[Hladiny Varia](#)

[Kótování varianty](#)

[Operace kalkulátoru ve Variu](#)

[Export a přenos rozměrů prvků](#)

Vložení vkládacího bodu

Prvky výkresu podporované parametrizací Genia

Při tvorbě základního návrhu můžete využívat pro kreslení následující prvky. Ostatní prvky AutoCADu, neuvedené v tomto seznamu, nemusí být podporovány:

- Úsečka
- Oblouk
- Kružnice
- Text
- Kóta:HORizontální
- Kóta:VERTikální
- Kóta:šikmá
- Kóta:průměr, bez vyjádření ve vytvořené variantě
- Kóta:poloměr, bez vyjádření ve vytvořené variantě
- Kóta:úhel, bez vyjádření ve vytvořené variantě
- BLOK

Všechny ostatní prvky (např. KØIVKA) budou ignorovány a jako takové se ve vytvořené variantě neobjeví.

Hlavní menu parametrizace

Pravidla pro vytváření návrhu

Šrafování varianty

Tvorba polí ve variantě

Vložení šrafování do výkresu varianty

Šrafování umožňuje vložit šrafy do výkresu varianty. Jakmile je definováno šrafování pro nějakou plochu základního návrhu, šrafy se stávají prvkem varianty. To znamená, že kdykoli proměnné změní definovanou plochu, šrafy se jí automaticky přizpůsobí.

Hlavní rozdíl mezi šrafováním v Geniu parametrizace a v plné verzi Genius Vario (bližící pod AutoCADem 12) je ten, že LT šrafování je v Geniu tvořeno jednotlivými čarami místo blokem.

Je jednoduché vyšrafovat jakoukoliv plochu výkresu varianty. První krok je definovat plochu v jedné z hladin BV1 nebo BV2. Klikněte na zvýrazněné políčko nástrojového panelu podle následujícího obrázku.

Potom klikněte na plochu, kterou chcete vyšrafovat. Všechny hraniční čáry této plochy musí být ve stejné hladině.

Dialogový panel pro šrafování vypadá následovně. Všimněte si, že pro rozteč a úhel šraf mohou být použity proměnné. Pro šrafování mohou být použity také ostatní šablony.

Základní návrh vkládá šipku s textem ukazující na plochu. Tento text definuje šrafy. Může být zmíněn AutoCADovským příkazem ATREDIT nebo polem EDIT v nástrojovém panelu.

Když je základní návrh použit pro vytvoření aktuální varianty, je určena geometrie varianty a šrafy jsou potom vloženy.

Hlavní menu parametrizace

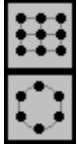
Hladiny Varia

Editování charakteristik varianty

Tvorba pravoúhlého a kruhového pole

Při tvorbě základního návrhu výkresu máte možnost automaticky kopírovat některé objekty. Tyto objekty mohou být kopírovány do tvaru pole (řady, sloupce) nebo kruhového pole. Můžete určit počet řádků, sloupců, vzdálenost a prvky konstrukce, kterých se to týká. Všechny použitelné prvky se musejí nacházet v jedné z hladin BV1 nebo BV2 parametrizace Genius.

Tato funkce se spouští kliknutím na příslušné políčko v pomůckách parametrizace Genius.

Dialogový panel pro pravoúhlé (ortogonální) pole vypadá následovně. Všimněte si, že pro počet řádků prvků, počet sloupců, vzdálenost mezi řádky, sloupci, a pod., mohou být použity proměnné.

Dialogový panel pro kruhové pole vypadá následovně. Všimněte si, že zde mohou být použity proměnné pro počet prvků, úhel vyplnění, mezeru mezi prvky, atd.

V základním návrhu se vkládá šipka s textem odkazující na plochu. Tento text definuje pole. Může být zmíněn AutoCADovským příkazem ATREDIT nebo polem EDIT v nástrojovém okně.

Když je základní návrh použit pro vytvoření aktuální varianty, je určena geometrie varianty a jsou vloženy kopie pole.

Hlavní menu parametrizace

Hladiny Varia

Editování charakteristik varianty

Operace kalkulátoru

Genius parametrizace podporuje následující operace kalkulátoru, které se mohou vyskytovat ve vztazích pro vytváření variant.

*	Násobení
/	Dílení
+	Sečítání
-	Odčítání
**	Umocnění: $10^{**}2 = 100$
sin()	Sinus v obloukové míře: $\sin(\pi/2) = 1$
cos()	Cosinus v obloukové míře: $\cos(\pi/2) = -1$
tan()	Tangens v obloukové míře: $\tan(\pi/4) = 1$
asin()	Arc-Sinus v obloukové míře
acos()	Arc-Cosinus v obloukové míře
atan()	Arc-Tangens v obloukové míře
sqrt()	druhá odmocnina: $\text{sqrt}(4) = 2$
dsin()	výsledkem je sinus úhlu ve stupních: $\sin(45)=0.707$
dcos()	výsledkem je cosinus úhlu ve stupních
dtan()	výsledkem je tangens úhlu ve stupních
PI	Ludolfovo číslo π je zde 3.141592654
int()	dává celé číslo: $\text{int}(20.34) = 20$.

Závorek můžete mít tolik, kolik potřebujete. Každý jiný symbol je interpretován jako název proměnné.

Poznámka: Při kótování varianty nesmí být na začátku jména proměnné znak dolaru (\$). Vzorec může být dlouhý maximálně 80 znaků.

[Kótování varianty](#)

[Export a přenos rozměrů prvků](#)

[Ovládání textu kótu](#)

[Umístění textu ve výkresu varianty](#)

Export a přenos rozměrů prvků

Je možné exportovat rozměry z výkresů, které jsou výsledkem jednoznačných tvarů. Jednotlivá kóta s otazníkem (?) předá neznámý rozměr do vytvářené varianty.

Tento rozměr pak může být použit v další proměnné pro okótování kteréhokoliv prvku varianty. Při volání varianty již nebudete vyzýváni k zadání proměnné.

Hlavní menu parametrizace

Kótování varianty

Ovládání textu kótu

Umístění textu ve výkresu varianty

Ovládání textu kóty

V mnoha případech je k číslu rozměru požadován jistý text jako je tolerance, značka průměru atd. Syntaxe pro daný přídatný text potom je:

začáteční text <kótovací proměnná menší než, větší než hranaté závorky> koncový text

Mají-li se objevit v začátečním nebo koncovém textu proměnné, pak se musí použít značka dolar (\$) s jakýmkoliv přídatným konstantním textem odděleným úvozovkami ("). Následují příklady pro vložení do textu kóty:

```
%%c<DA>
<ŠÅØKA>mm
<ŠÅØKA>"%%p"$TOL
!ŠÅØKA>#[.1]100+ŠÅØKA
```

definuje formát.

```
!Col=<ŠÅØKA>$X1"mm"
```

jednotkami ŠÅØKY.

vložení značky průměru
kóta ŠÅØKA je následována textem "mm"
kóta ŠÅØKA s proměnnými symetrickými tolerancemi
ŠÅØKA se neobjeví v textu kóty; místo toho výsledek

V textu kóty se objeví hodnota X1 s odkazem a

Hlavní menu parametrizace

Hladiny varianty

Export a přenos rozměrů prvků

Umístění textu ve výkresu varianty

Editování charakteristik varianty

Tabulka hodnot varianty

Operace kalkuláru ve variantě

Umístění textu ve výkresu varianty

Umístíte-li text do základního návrhu výkresu (za pomoci nějakého příkazu AutoCADu), objeví se tento text ve vytvořených variantách identický. Leč, jak již bylo vysvětleno, máte také možnost vložit proměnné a provést výpočty.

Normální text

Jestliže má být text, který je v základním návrhu, vždy stejný, musíte se pouze ujistit, že je v základním návrhu tento text viditelný. To znamená, že je umístěn v jedné z viditelných hladin Genius parametrizace.

Proměnné v textu

Rozhodnete-li se přidat do textu proměnné, pak text vyžaduje speciální značky - dolar (\$) a nebo úvozovky ("). Konstantní text je uzavřen v úvozovkách, které jej oddílí od proměnných. Jména proměnných musí začínat značkou dolaru.

Příklad(L=75,B=100): "Držák-délky:"\$L"šířky:"\$B
výsledek je: Držák-délky:75.0000 šířky:100.0000

Výpočty v textu

Potřebujete-li použít proměnné k provedení výpočtů v textu, musíte použít vzorců, které začínají symbolem mřížky (#). Ve výpočtu nesmí být použit žádný konstantní text. Jediná výjimka je, když nový text AutoCADu začíná na stejném řádku. Text výpočtu, jak již bylo zmíněno, může být vzorec.

Příklad (A=10, B=20): #A*(B+5)
výsledek: 250.0000

Označení proměnné v textu

Přesně jako v případě kótování, označení hodnot může být provedeno v textových částech.

Příklad(A=10, B=20): \$C=#A+B
pak C vyjde: 30.0000
Proměnné se sečtou a výsledek se ukládá do C.

Příklad (A=10, B=20): \$C=\$A
pak C vyjde: 10
Přidělí proměnné C hodnotu A.

Příklad (A=10, B=20): \$C=\$A+B
pak C vyjde: 1020
Nejedná se zde o zapsání součtu A + B do proměnné C, ale o spojení čísel. Proto musíte přidat znak (#), aby bylo jasné, že se jedná o vzorec.

Příklad: \$C=#A
výsledek: 10.0000

Formátování výstupu výsledků a proměnných

Je možné zadat formát textového výstupu. Výstup proměnné je proveden s hranatými závorkami "[]" po znaku dolaru (\$) nebo mřížky (#). Obvykle číslo před desetinnou tečkou (.) odkazuje na celkový počet cifer ve výstupu, zatímco číslo po desetinné tečce odkazuje na počet desítných míst.

Příklad:
#[.2]5*5 vrátí "25.00"
\${8.1}D vrátí "20.1", je-li D=20.125

[bmc click.bmp](#) [Kótování varianty](#)

[Export a přenos rozměrů prvků](#)

Ovládání textu kóty

Infobod varianty

Žádný technický výkres není dokončen, pokud nejsou specifikovány všechny potřebné objednávané nebo vyráběné díly. Infobod umožňuje uschovat během tvorby výkresu důležité informace o uspořádání nebo výrobě součástí společně s ním. Infobod je základem pro kusovník.

Během tvorby výkresu základního návrhu můžete zadat vložení infobodu. To však musí být provedeno za použití tabulkových hodnot souboru VAL. Informace z tabulky hodnot budou přeneseny do infobodu, pokud si jej uživatel vyžádal.

[Hlavní menu parametrizace](#)

[Tabulka hodnot varianty](#)

Editování charakteristik varianty

Šrafování a pole mohou být editovány i po vytvoření použitím okna EDIT.

Hlavní menu parametrizace

Šrafování varianty

Tvorba polí ve variantě

bmc click.bmp} Kótování varianty

Uložení výkresu do DXF souboru

Pokud máte nějaký výkres nebo jeho část, kterou chcete vložit do databáze parametrizace, musíte ji nejprve uložit do formátu DXF. To uděláte tak, že otevřete menu Genius VARIO pomůcky.

Před zavoláním DXF funkce se ujistíte, že to, co je na obrazovce, je to, co chcete mít v databázi. Genius LT vytváří snímek viditelné plochy obrazovky, který vám dává obraz součástí, které vkládáte.

Nyní jen klikněte v nástrojovém panelu Genius VARIO na ikonu DXF.

Ikona DXF inicializuje proceduru pro uložení elementu do DXF formátu. Přitom jste vyzváni k zadání jména prvku a nasmirování (vybrání) samotného objektu. Implicitní umístění souboru bude v kořenovém adresáři Genius LT v podadresáři USER. Opět, částí procedury je, že Genius LT vytvoří snímek (SLD) viditelné obrazovky pro pozdější usnadnění výběru výkresu z databáze.

Jakmile to dokončíte, jste připraveni k vytvoření vstupu v dialogovém okně databáze.

Všimněte si, že pokud máte násobný pohled pro specifickou část a chcete tyto pohledy z databáze parametrizace vybírat individuálně (hierarchicky a logicky), musíte se řídit speciální konvencí pro pojmenování DXF souborů.

Poslední dvě písmena (z osmi znaků) ve jménu (ne příponě) mají být:

_V	pohled zepředu (Vorderansicht)
_S	pohled z boku
_D	pohled shora (Draufsicht)
_H	pohled zezadu (Hinteransicht)
_L	pohled zleva
_R	pohled zprava
_U	pohled zespodu
_T	částečný pohled (Teilansicht)
_X	průřez nebo řez
nic	hlavní pohled nebo přehled

Je-li tato konvence dodržována, bude možné automaticky vytvářet podadresář pro danou součástku, který obsahuje všechny její pohledy.

Hlavní menu parametrizace

Vytvoření tabulky hodnot

Tabulky hodnot usnadňují volání běžně používaných rozměrů normalizovaných prvků snazší. Pak stačí jen kliknout na požadovaný rozměr v dialogovém panelu a varianta je vykreslena s požadovanými hodnotami.

Hodnoty pro výkres budou obsaženy ve VAL souboru se stejným názvem, jako je název výkresu.

Navíc je možné definovat proměnné pro infobodu prvku. Obsah proměnných je pak umístěn v atributech infobodu.

Příklad tabulky

Předpokládejme, že již máte vytvořen základní návrh s tímtéž TEST_V.DXF a TEST_V.DWG, kde _V znamená, že se jedná o pohled zepředu. V adresáři GENLT\USER, kde se tyto soubory nacházejí, potřebujete vytvořit soubor se jménem TEST_V.VAL. Ten může být vytvořen obyčejným textovým editorem, jako je Poznámkový blok ve Windows.

Zde je příklad obsahu takového VAL souboru.

```
VARs S,D,KD,LG,K,L,V,T,DK
$BEZ=Šroub s válc. hlavou a s vnitř. 6-hr.
$NORM=DIN 912
$GROESSE=$AUSWAHL
$INFO=1
M5x30,4,5,4.019,8,5,30,0.5,2.5,8.5
M5x35,4,5,4.019,13,5,35,0.5,2.5,8.5
M6x10,5,6,4.773,3,6,10,0.63,10
M6x12,5,6,4.773,3,6,12,0.6,3,10
```

VARs

První řádek "VARs" definuje počet a uspořádání proměnných. V tomto případě je to Šroub s válcovou hlavou a s vnitřním šestihranem podle normy DIN 912.

Všechny řádky začínající dolarem (\$) se týkají jména proměnné, která je obsažena v infobodu.

\$BEZ

\$BEZ pochází z německého "Bezeichnung", neboli "popis". \$NORM je pro použitou normu, která není nutná.

\$GROESSE=\$AUSWAHL

Řádek "\$GROESSE=\$AUSWAHL" doslova znamená "velikost rovná se výběr". Jinými slovy tento řádek říká programu, že hodnota proměnné ve variantě bude určena jednou z položek ve výběrovém seznamu. Seznamy se objeví jako poslední prvky ve VAL souboru. V tomto případě začínají písmenem M jako metrický závit a příslušnými rozměry, jako je "M 5x30".

Všimněte si, že data seznamu jsou v podstatě řádkovým seznamem, jehož prvky nebo pole jsou odděleny čárkou. První pole řádku je jméno, které se zobrazí v dialogovém panelu Genius Vario LT. Místo "M 5x35" byste mohli právě tak napsat "Druhý šroub". Všechny ostatní položky na řádku odpovídají počtu a pořadí proměnných na řádku "VARs".

\$INFO=1

"\$INFO=1" znamená, že příslušné informace mají být převedeny do infobodu. Pokud nechcete, aby tyto informace byly zaneseny do infobodu, pak bude \$INFO zmíněn na "\$INFO=0".

\$URSPRUNG=1

Řádek s textem "\$URSPRUNG=1" způsobí automatické rozložení varianty během vkládání.

V adresáři normalizovaných součástí je mnoho příkladů VAR souborů. Ve skutečnosti proces vložení normalizované součásti používá také tato pravidla. To vám může dát návod, jak vkládat rozměry normalizovaných součástí nejen do naší databáze.

Spojování variant

Bohužel není možné přímo spojit varianty navzájem, tak jak byste to mohli vidět ve složitém

výkrese, kde jedna složka výkresu má závislosti na ostatních složkách výkresu.

Doporučení pro větší výkresy variant

Pracujete-li na větším výkresu varianty, nejprve vytvořte potřebné složky výkresu jako základní návrhy. Pak, když pracujete na větším výkresu, jen vložte tyto složky v příslušném pořadí.

Poznámka

Genius VARIO LT je zmenšená verze Genia-Vario pro Genius/AutoCAD 12. Výkresy vytvořené v Geniu LT jsou plně kompatibilní s tímto plným Geniem. V plné verzi Genia je možné spojovat výkresy variant a vytvářet závislosti ve výkresech mezi jednotlivými součástmi.

Jako příklad použití by mohlo být spojení počtu díř ve velkém výkresu varianty s velikostí součásti.

Kótování varianty

Databaze varia

Hlavní menu parametrizace

Normalizované součásti Genia

Genius LT má v nástrojovém panelu volbu pro vložení normalizovaných součástí do výkresu. Pouhým kliknutím na ikonu normalizované součásti otevřete jiný nástrojový panel se symboly všech normalizovaných součástí nabízených Geniem LT.

Kompletní seznam všech dosud dostupných norem zobrazen na dalším obrázku. Pokud kliknete na ikonu normy (pokud je nainstalována) získáte kompletní seznam norem součástí pro tuto normu.

Současná práce s více normami

Je možné pracovat s několika normami najednou. Otevřete prostě příslušný nástrojový panel a nikam jej nepřipněte; pak změníte normu a otevřete příslušné nástrojové panely z této normy.

Opustíte-li Genius LT, Genius LT uloží do souboru GENLT.INI naposledy nastavenou normu. Při dalším spuštění Genia LT bude tato norma aktivní.

Poznámka: Help Genia LT obsahuje napojení umožňující přejít do dalších souborů rady normalizovaných součástí které jsou dodávány (nebo budou dodávány). Pokud nebudete instalovat některé normy, odpovídající soubory rady také nebudou nainstalovány. Pokud kliknete na takovou ikonu

objeví se varovné okno Windows. Po stisknutí tlačítka "OK" se můžete vrátit na předcházející stránku rady.

Genius LT hlavní menu.

Přehled o programu Genius LT.

DIN HELP File

ISO HELP File

CSN HELP File

ANSI HELP File

BS HELP File

CNS HELP File

PN HELP File

SS HELP File

NF HELP File

JIS HELP File

KS HELP File

EN HELP File

UNI HELP File

SFS HELP File

NSF HELP File

AS HELP File

Změna normy pro normalizované součásti

Genius LT má v nástrojovém panelu volbu pro vložení normalizovaných součástí do výkresu. Pouhým kliknutím na ikonu normalizované součásti otevřete jiný nástrojový panel se symboly všech normalizovaných součástí nabízených Geniem LT.

Kompletní seznam všech dosud dostupných norem zobrazen na dalším obrázku. Pokud kliknete na ikonu normy (pokud je nainstalována) získáte kompletní seznam norem součástí pro tuto normu.

Současná práce s více normami

Je možné pracovat s několika normami najednou. Otevřete prostě příslušný nástrojový panel a nikam jej nepřipněte; pak změníte normu a otevřete příslušné nástrojové panely z této normy.

Opustíte-li Genius LT, Genius LT uloží do souboru GENLT.INI naposledy nastavenou normu. Při dalším spuštění Genia LT bude tato norma aktivní.

Poznámka: Help Genia LT obsahuje napojení umožňující přejít do dalších souborů rady normalizovaných součástí které jsou dodávány (nebo budou dodávány). Pokud nebudete instalovat některé normy, odpovídající soubory rady také nebudou nainstalovány. Pokud kliknete na takovou ikonu

objeví se varovné okno Windows. Po stisknutí tlačítka "OK" se můžete vrátit na předcházející stránku rady.

[Genius LT hlavní menu](#)

[Přehled o programu Genius LT](#)

Geometrické Tolerance

(ISO 1101)

Základy:

- Součást je složena z jednotlivých tvarových prvků.
- Úchytky tvaru jsou rozdíly mezi ideálním geometrickým tvarem a skutečným tvarem.
- Úchytky polohy jsou rozdíly mezi ideální polohou prvku a skutečnou polohou vzhledem k jednomu nebo více vztažným prvkům na součásti.
- Tolerance tvaru je největší hodnota přípustného rozsahu úchylek tvaru. Tolerance tvaru určuje oblast, uvnitř které musí geometrický prvek ležet a tvar, který musí prvek mít, aby byl přijatelný.
- Tolerance polohy je největší hodnota přípustného rozsahu úchylek polohy. Tolerance polohy určuje oblast, ve které musí prvek ležet a (pokud není dána další omezující tolerance tvaru) tvar, který musí prvek mít, aby byl přijatelný.

Tolerance tvaru a polohy popisují odchylky součásti od ideálního geometrického tvaru.

OBR

Poznámka: Před vložením tolerance tvaru zapněte mód ORTHO (klávesa F8).

Vyberte symbol tolerance z nástrojového panelu Genia LT. Ten otevře na obrazovce dialogové okno pro výběr tolerance.

K dispozici jsou všechny tolerance tvaru a polohy dle ISO.

Značka základny s písmenem
Tolerance přímosti
Tolerance kruhovitosti
Tolerance rovinnosti
Tolerance válcovitosti
Tolerance tvaru daného profilu
Tolerance tvaru dané plochy
Tolerance rovnoběžnosti
Tolerance kolmosti
Tolerance sklonu
Tolerance jmenovité polohy prvku
Tolerance souososti(soustřednosti)
Tolerance souměrnosti
Tolerance obvodového (čelního) házení
Tolerance úplného obvodového (čelního) házení

Postup vložení značky tolerance tvaru a polohy z dialogového okna se podobá všem ostatním dialogovým oknům.

1. Vyberte příslušnou ikonu z dialogového okna.
2. Zadejte počátek vynášecí čáry.
3. Z dalšího dialogového okna, které se otevře, vložte hodnoty tolerancí a písmeno základny.

[Genius LT hlavní menu](#)

[Přehled o programu Genius LT](#)

Značky drsnosti povrchu

(DIN ISO 1302, DIN 6784)

Kliknete-li na ikonu drsnosti povrchu, otevře se, viz níže, dialogové okno, které nabízí k výběru různé značky drsnosti.

- Základní značka pro označení jakosti povrchu. (Je použita jen ve spojení s doplňkovými údaji, jako je hodnota drsnosti.)
- Značka pro povrch, pro který je požadováno obrábění. (Je použita jen ve spojení s doplňkovými údaji, jako je hodnota drsnosti.)
- Značka pro povrch, pro který není povoleno obrábění.
- Značka pro zadání speciálních údajů o povrchu, jako jsou způsob obrábění, tepelné zpracování, opracování, směr stop po obrábění a směr základny.

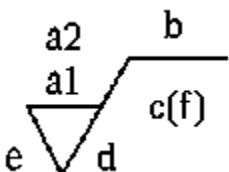
Ke značkám drsnosti můžete ještě přidat následující údaje:

- Drsnost Ra v mikrometrech
- Způsob výroby, povrchové opracování nebo ochrannou vrstva
- směr základny, maximální vlnitost v mm nebo jiný parametr drsnosti
- Směr nerovností povrchu
- Dodatečné zpracování

Norma DIN ISO 1302 podrobněji popisuje umístění přidavných symbolů.

Postup pro vložení značky drsnosti povrchu závisí na ikoně vybrané v dialogovém okně. Jako příklad následuje postup vytvoření značky drsnosti pro tuto situaci: plocha ševingovaná bruskou s použitím informace o přídávku na obrábění 0.3 mm a maximální hodnotě drsnosti Ra \leq 1 mikrometr.

1. Zvolte značku drsnosti v dialogovém okně.
2. Zadejte bod vložení značky drsnosti.
3. Zadejte úhel vložení značky.
4. Vložte do dialogového okna, které se otevře, všechny potřebné hodnoty a popisy.

Promítané jsou:

- a1: hodnota minimální střední drsnosti (Ra)
- a2: hodnota maximální střední drsnosti (Ra)
- b: Výrobní postupy: opracování nebo lakování
- c(f): směr základny
- d: směr stop po obrábění povrchu
- e: další opracování
- f: Jiné parametry drsnosti v závorkách, jako Rz

5. Jakmile zkontrolujete všechny hodnoty, stiskněte "OK" a značka bude vložena do výkresu.

Poznámka: Při určení směru stop po obrábění mohou být vloženy následující symboly:

- = Rovnoběžný s promítací rovinou v pohledu, kde je značka použita
- Kolmý k promítací rovině v pohledu, kde je značka použita
- X Zkřížený ve dvou směrech šikmo k promítací rovině v pohledu, kde jsou značky použity
- M Mnohosemírný
- C Přibližně kruhový ke středu plochy, k níž značka patří.
- R Přibližně radiální ke středu povrchu k níž značka patří.

Genius LT hlavní menu

Pøehled o programu Genius LT

Znaèky svarù

(DIN 1912)

Kliknìte na ikonu znaèek svarù v nástrojovém panelu Genia LT a otevøe se dialogové okno nabízející vám k výběru rùzné znaèky svarù.

Kliknìte jednoduše na požadovanou znaèku a pak potvøíte výběr kliknutím na "OK". Budete muset zadat poèáteèní bod (P1) a koncový bod (P2) pro odkazovou èáru oznaèení svaru.

Po stisknutí klávesy ENTER se otevøe následující dialogové okno, v nìmž mùžete zadat pøíslušný text pøed nebo za základní znaèku svaru.

[Genius LT hlavní menu](#)

[Pøehled o programu Genius LT](#)

pravy Genia LT

Genius LT nemá zůstat statickým programem. Mimo jeho schopnosti selektivně instalovat normy jsou k dispozici možnosti pro náročnější uživatele, kteří chtějí změnit něco ze vzhledu a chování Genia LT.

Můžete upravovat soubory MNU. Takové úpravy mohou obsahovat přesun pořadí příkazů v roletových menu nebo dokonce přidání vašich vlastních nebo specifických AutoCAD-ovských příkazů. (Předpokládáme, že máte-li ambice upravovat soubory MNU, pak alespoň víte, co děláte. Pokud ne, nedělejte v nich zmatek!)

Nemůžete-li odolat tomu, mít svou vlastní verzi Genia/AutoCADu LT, pak dbejte těchto rad:

- 1) **NEJPRVE!** Důkladně prostudujte příručky AutoCADu o souborech MNU.
- 2) Utvořte záložní kopie všech souborů, se kterými chcete pracovat, než tyto originály změníte.
- 3) Nedělejte změny v souboru \GENLT\ACLT.MNU. Místo můžete soubory ACLT.MNU a ACLT2.MNU v adresáři ACLT\ORIGINAL (poté, co zálohujete oba MNU soubory, které zde jsou).
- 4) Pokud musíte provést změny v \GENLT\ACLT\GENACLT.MNU (které okamžitě trvale ovlivní ACLT.MNU), nejdříve jej zálohujte.
- 5) Potom, doplňujete-li \GENLT\ACLT\GENACLT.MNU, udělejte tak až po informaci pro POP14 a POP15. Uděláte-li změny jinde v tomto souboru, může to v nástrojových panelech negativně ovlivnit způsob volání příkazů. Ty volají své příkazy přes tyto POP deklaráce v MNU souborech.
- 6) Pro aktivaci vašich změn jakéhokoliv MNU souboru, zadejte následující příkaz z DOSu:

copyaclt.bat

[Genius LT hlavní menu](#)

[Přehled o programu Genius LT](#)

Odstraňování potíží s Geniem LT

Genius LT nelze spustit
Po instalaci Genia LT nelze spustit ostatní aplikace
Po kliknutí na Nástrojový panel Genius se nic neděje
Potíže s narmalizovanými součástmi
Mizí nástrojový panel Geniua
Ikona Geniua LT není nainstalována
Zobrazení nástrojového panelu Genius LT
Výběr pomocí P-okna a Okna
Genius LT start up prompt messages
Genius LT start up prompt messages
Není možné spustit Genius LT
Genius LT nemůže zapisovat do ACLT.INI
Genius LT nemůže najít ACLT.INI
Genius LT nemůže spustit GEN32T16.EXE
Genius LT se nemůže rozbíhnout, nedostatek paměti
Hlavní menu Geniua LT neobsahuje nástroje
náhodou je uzavřen hlavní nástrojový panel

Genius LT hlavní menu

Přehled o programu Genius LT

Genius LT nelze spustit

Jestliže je Genius instalován, ale nespustí se správně - zdá se, že chce odstartovat, obrazovka bliká, ale vrací se neúspěšně zpět do Správce programů - problém je pravděpodobně v konfiguraci WIN32S. Musíte zkontrolovat, zda všechny soubory WIN32S jsou správně instalovány a soubor SYSTEM.INI obsahuje správný příkazový řádek.

Instalace programu pouze zkontrolovala, zda existoval adresář WIN32S. Není možné zkontrolovat, zda instalace vašeho WIN32S probíhala správně nebo že byla příslušná příkazová řádka umístěna do souboru SYSTEM.INI. Soubor SYSTEM.INI si můžete prohlédnout a změnit v obyčejném textovém editoru. Byl-li WIN32S správně nainstalován během instalace Windows, ani vy, ani instalace programu Genius LT nebude muset mít tento soubor. Pokud tomu tak není nebo pokud se rozhodnete ručně provést změny v souboru SYSTEM.INI, vstup důležitý pro Genius LT se zde nachází v sekci "[386Enh]". Aby to mělo efekt, měl by vypadat takto:

Část souboru SYSTEM.INI napsaná "[386Enh]" musí obsahovat následující příkazovou řádku.

```
DEVICE=C:\WINDOWS\SYSTEM\WIN32S\W32S.386
```

Chybová hlášení WIN32S při spuštění

Když spouštíte Genius LT poprvé a okamžitě obdržíte chybovou zprávu, která se vztahuje k instalaci WIN32S, ujistěte se nejprve, že jste uposlechli výše uvedené rady. Pokud to nepomůže, budete muset zkontrolovat nastavení vašich Windows.

Přejděte do ovládacího panelu WINDOWS (obvykle se nachází v HLAVNÍ SKUPINĚ). Odtud jděte do části 386Enhanced. Pak přejděte do menu "Virtuální Paměť". AutoCAD doporučuje mít 4 krát více virtuální paměti (místo pro swapování na disku), než máte ve vašem systému paměti RAM. Toto doporučení nebude patrně nutno doslova respektovat, máte-li dostatek paměti RAM (16MB a více). Nicméně tento swapovací prostor na disku bude ještě potřebný, proto jej zde nastavte. Budete potřebovat nejméně 4MB - přibližně velikost našeho programu - které můžete stanovit v tomto menu. Vaše příručka k Windows vám podá více informací o tom, co je to za funkce a k čemu slouží. Jakmile zde prováděné změny dokončíte, musíte restartovat Windows.

Po instalaci Genia LT Další nelze spustit ostatní aplikace

Následující řádek v souboru SYSTEM.INI je důležitý. DEVICE=C:\WINDOWS\SYSTEM\WIN32S\W32S.386

Bez něj nelze Genius LT spustit.

V nepravděpodobném případě, kdy instalace Genia LT zapříčinila to, že ostatní aplikace nelze spustit, můžete sami určit, jestli přítomnost tohoto řádku v SYSTEM.INI je příčinou nefungování ostatních aplikací pouhým vyzkoušením těchto aplikací s tímto řádkem a bez něj. (Po každé změně musíte restartovat Windows).

Je-li tento řádek opravdu odpovídný za to, že ostatní aplikace nefungují, potom se obraťte na výrobce tohoto softwaru, aby zjistil proč. Software WIN32S je dodáván s Microsoft Windows a může být libovolně kopírován. Budete se muset rozhodnout, zda tento řádek v SYSTEM.INI vymazat nebo ne, což naopak určuje, které (jejich nebo naše) budou fungovat.

Pokud tato řádka nefungování ostatních aplikací nezpůsobila, pak je ve vašem nastavení špatně něco jiného. (Ujistěte se, že SYSTEM.INI obsahuje uvedený řádek, aby Genius LT mohl fungovat.) Problém může být zapříčiněn také nekompatibilitou našeho a jejich souboru W32S. Nainstalujte znovu soubor WIN32S z originálních disket Windows.

Po kliknutí na nástrojový panel se nic neděje

Když se stane, že se Genius LT spustil správně, ale po kliknutí na nástrojové panely Genia LT se nic neděje, skrývá se tento problém pravděpodobně v souborech MNU.

Nejprve zkontrolujte, je-li problém v souborech MNU tak, že zkontrolujete, jsou-li přístupná roletová menu Genia LT. Nástrojové panely Genia LT vysílají příkazy přímo přes strukturu roletového menu. Pokud zde roletky nejsou, pak je to zřejmě problém MNU.

Genius LT potřebuje rozšířený soubor ACLT.MNU v adresáři \GENLT. Dále dva soubory s podobnými jmény (ACLT.MNU a ACLT2.MNU) by měly být v adresáři \ACLTWIN\ORIGINAL\ a ne v adresáři \ACLTWIN\. Pokud jste reinstalovali AutoCAD po nainstalování Genia LT, což patrně nebude tento případ, znamená to, že Genius/AutoCAD LT nenašel správný soubor ACLT.MNU obsahující příkazy pro oba.

Okopírujte ACLT.MNU a ACLT2.MNU do adresáře \ACLTWIN\ORIGINAL, vymažte je z adresáře \ACLTWIN a pak zadejte z DOSu následující příkaz.

```
copyaclt.bat
```

Ten vytvoří v adresáři \GENLT jeden MNU soubor obsahující příkazy Genia i AutoCADu LT. Tento problém může také nastat, když by jste nějakým způsobem změnili pop14 nebo pop15 v \GENLT\ACLT.MNU. Nedělejte to. Jak již bylo vysvětleno, nástrojové panely Genia LT provádějí příkazy přímo přes strukturu roletového menu. To znamená, že nástrojové panely Genia očekávají, že jejich příkazy jsou specificky umístěny v roletkách (pop14 a pop15). Tyto roletky jsou pak namapovány k příslušným příkazům Genia. Proto, pokud jste upravovali \GENLT\ACLT.MNU, uveďte je do původního stavu a pak znovu použijte příkaz "Kopie", abyste se dostali zpět do původního MNU souboru pro Genius/AutoCAD LT.

Potíže s narmalizovanými součástmi

Většina problémů spojených s normalizovanými součástmi se přihodí, když jsou náhodně umístěny do špatné hladiny. Pokud jsou na nich prováděny další operace, Genius LT očekává, že normalizované součásti budou umístěny (a sám je tam udržuje) ve skupině hladin "_-0".

Mizí nástrojový panel Genia

Pokud jste pracovali v Geniu/AutoCADu LT a náhodně dvakrát kliknuli na uzavírací přepínač hlavního nástrojového panelu Genius LT (levý horní roh), můžete jednoduše znovu spustit Genius LT bez nutnosti uzavření, opuštění nebo jiného ukončení AutoCADu.

Pokud stisknete klávesu ALT a zároveň stiskáte klávesu TAB, na obrazovce se objeví okno, které cyklicky zobrazuje všechny na vašem počítači běžící aplikace. Pokaždé, když stisknete klávesu TAB, vidíte další aplikaci. Jakmile pustíte klávesu ALT, zůstanete přepnuti do této aplikace.

Mezi aplikacemi, které uvidíte bude i AutoCAD LT, (možná) AutoCAD přehled, Genius 16-to-32, (možná Hodiny nebo jiné aplikace), a SPRÁVCE PROGRAM. Všimněte si, že program Genius 16-to-32 není Genius LT; tento program umožňuje 16-bitovému operačnímu systému Windows spouštět 32-bitový Genius LT.

Pomocí SPRÁVCE APLIKACÍ - této vlastnosti Windows - přejděte do SPRÁVCE PROGRAM. Ve SPRÁVCI PROGRAM jen dvakrát klikněte na ikonu Genia LT. Genius LT se spustí a automaticky vás vrátí zpět do vašeho rozpracovaného výkresu v Geniovi/AutoCADu LT.

Ikona Geniua LT není nainstalována

Instalační program ne vždy nainstaluje ikonu Genia, ale místo toho ikonu progman. Je-li nainstalována špatná ikona, můžete ji změnit na ikonu Genius za pomoci SPRÁVCE PROGRAM. Další informace najdete v příručce pro Windows.

Zobrazení nástrojového panelu Genius LT

Když přesouváte nějaký nástrojový panel Genius LT, zůstane nikdy na obrazovce pozadí nástrojového panelu na jeho bývalé pozici. Bohužel, toto nelze odstranit. Pokud se objeví, musíte provést příkaz PØEKR. (Pokud bychom toto chtěli odstranit, znamenalo by to překreslit nástrojové panely Genius LT pokaždé při překreslení obrazovky. To významně zpomaluje provoz. AutoCAD toolbox je vždy překreslen; líbí se vám to?)

Výběr pomocí P-okna a Okna

AutoCAD LT má chybu v tom, že automatický výběr entit pomocí P-okna nebo Okna nefunguje, pokud je příkaz spuštěn v MNU souboru. Nemůže být odstraněn. Musíte ručně stisknout K nebo O.

Výzvy Genia LT při spuštění

Máte-li dva nebo více případů ikon programu AutoCAD LT ve SPRÁVCI PROGRAM, můžete dostat výzvu k prvnímu spuštění AutoCADu LT. Spusťte tedy jen příslušný případ AutoCADu LT, pak trvale tiskněte klávesu ALT a za současného stiskání klávesy TAB se vraťte do SPRÁVCE PROGRAM. Zde spusťte znovu Genius LT.

Pokud nemáte ve SPRÁVCI PROGRAM žádný případ ikony pro AutoCAD LT, můžete buď vytvořit tuto ikonu (viz. příručka Windows) nebo dát příslušný příkaz Windows ke spuštění AutoCADu LT ručně. (Abyste spustili program z Windows bez ikony, přejděte do roletového menu Soubor; volba Spusť vám umožní spustit program). Jakmile se AutoCAD LT rozbíhne, podržte klávesu ALT a za současného stiskání klávesy TAB se vraťte do SPRÁVCE PROGRAM. Pak opět spusťte Genius LT.

Genius LT start up prompt messages

Není možné spustit Genius LT

Dostanete-li při pokusu spustit Genius LT zprávu "není možné spustit Genius LT", obraťte se do výše uvedené části WIN32S.

Genius LT nemùže zapisovat do ACLT.INI

Pokud sevám objeví zpráva "can't write to ACLT.INI", znamená to, že Genius LT nemùže najít tento soubor. Prosím umístíte jej do patøièného adresáøe.

Genius LT nemůže najít ACLT.INI

Zpráva, že Genius LT nemůže najít ACLT.INI není tak obvyklá, protože soubor INI je umístěn ve zvláštní oblasti pod Windows. Pokud pracujete pod Windows NT, je tato zpráva možná. Abyste vyřešili tento problém, musíte upravit soubor GENLT.INI. V oddílu [SETTINGS] musíte přidat řádek s plnou cestou k ACLT.INI, např. "aclt.ini=c:\aclt".

Genius LT nemůže spustit GEN32T16.EXE

Obdržíte-li při pokusu spustit Genius LT chybovou zprávu "GEN32T16.EXE nelze spustit", znamená to, že GEN32T16.EXE musí být umístěn ve stejném adresáři jako GENLT.EXE. Tato zpráva se nikdy objeví ve Windows NT, ale nemá význam, není to chyba.

Genius LT se nemůže rozbíhnout, nedostatek paměti

Zpráva o nedostatku paměti znamená, že musíte zavolat nějakou běžící aplikaci nebo instalovat ve vašem systému více paměti.

Hlavní menu Genia LT neobsahuje nástroje

Tato zpráva může mít dva významy. První název, který je načten ze souboru hlavního menu GENLT.MNU, je prázdný nebo je v něm chyba.

Toolmenu_0

V souboru GENLT.INI v části [FILES] je vstup který není správný, nebo soubor menu, který je zde uveden není neexistuje v adresáři GENLT.

Toolmenu_1

V souboru menu je syntaktická chyba na označeném čísle řádky.

Toolmenu_2

V souboru menu je syntaktická chyba v části MNL na označeném čísle řádky.

